

- ஊழல்க்கை சலால்லிக் கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்லது ஂழுதிக்
கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்ல... 2012 ஊழல்க்கை சலால்லிக் கலாள்ளும்பபியானதலு
அலல்லது ஂழுதிக் கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்ல... - ஊழல்க்கை சலால்லிக் கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்லது ஂழுதிக்
கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்ல... -

ஊழல்க்கை சலால்லிக் கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்லது ஂழுதிக்

நண்பர்களே..., ஂன்னுடயை வாழ்க்கையை சயசரிதயை நான்ப்திவ சய்ய வணீண்டும
ஂன்று ஂனது மாணவர்களும், நலம் விரும்பிகளும் மற்றும் ஂன்னரைமபவும்
மதிப்பவர்களும் அவ்வப்பலுது ஂன்னிடம் கலீட்டுக்கலாண்டிருக்கிறார்கள். சயசரிதம்
ஂழுதும் அலவிறகு நான்ப்பபியலான்று சாதனயலானல. நான ஂரு சாமனயன்.
ஂன்னும் சலால்லிப்பலானால் நான ஂரு சறு நிறைந்த சாக்கடை. ஂந்த ஂடத்தில்
ஂன்று சலால்லிக் கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்லது ஂழுதிக் கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்லது
சந்தாமரயும் சரஸ்வதிவீற்றிருப்பதாக சலால்லிப்பலும் வணீந்தாமரயும் சறீறில்
தானமலர்கின்றன.பாலுமகநேத்ரல ஂன்ற சறீறில் ஂருந்து தான கலாகிலா, அழியாத
கலாலங்கள், மபுபனி, மபன்றாம் பிறை, மறுபபியும், சதிலீலாவதி, ஂலிகணபதி, அது
ஂரு கனாக்காலம், பலான்ற சந்தாமரகலாள்ளும்பபியானதலு அலல்லது ஂழுதிக், பலான்ற
வணீந்தாமரகலாள்ளும்பபியானதலு அலல்லது ஂழுதிக்.

ஂனது வாழ்க்கை சலால்லிக் கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்லது ஂழுதிக்
கலாள்ளும்பபியானதலு அலல்ல...

நான வணங்கும் பிரபஞ்ச சக்தி, சினிமா ஂன்னும் மிகப்பலரிய ஆற்றலை ஂனக்குத்
தந்துள்ளது. ஂன்னிடமிருந்து சினிமாவைப் பிரித்துவிட்டால், ஂஞ்சுவது பபுஜயம்
ஂனபது ஂனக்குத் தலரியும். அப்பறும் ஂன்னலாரு மக்கியமான விஷயம். ஂனது
வாழ்க்கையை நான்ப்திவ சய்யவதாக ஂருந்தால், அதில் நடந்த நல்லது கலீட்டது

'0000000000 00000':00000000000 00000 00000000000 00000000..

Written by - அமரர் பாலு மகநேத் திரா -

Sunday, 16 February 2014 20:21 - Last Updated Sunday, 16 February 2014 20:44

எல்லாவற்றையுமே நான் எழுதவணே டும் . அப்படி எழுத முற்படும் பொழுது, எனது வாழ்க்கையோடு நரேடியாக சம்பந்தப்பட்ட சிலருக்கு அது வணே டாத ஒரு சங்கடத்தை ஏற்படுத்தக் கட்டும் .எனவே எனது வாழ்க்கையில் நடந்த பல முக்கியமான சம்பவங்களையும் , உறவுகளையும் நான் தவிர்க்க வணே டி வரும் . அவையெல்லாம் இல்லாத எனது சூயசரிதை, குறபைட்ட சூயசரிதையாகவே இருக்கும் .

இருப்பினும் , எழுத்தில் பதிவு செய்யப் படவணே டிய எனது வாழ்க்கையின் அத்தியாயங்களை- குறிப்பாக சினிமாவாக்கும் எனக்குமான உறவை - இலக்கியத்திற்கும் எனக்குமான உறவை நான் சொல்லியாகவணே டும் அவ்வப்போது அவபைற்றி எழுதலாமென்றிருக்கிறேன் ...

ததோழமையுடன் ,
பாலுமகநேத் திரா / 7- SEPT- 2012

Wednesday, 3 October 2012

00000000000 0000 0000000000 0000000

அவன் மிகக் கிறக்கும் , மலே உதட்டிற்கும் இடையே உள்ள பகுதியிலும் அவன் பிறப்புக்குத் தொடர்ந்த மலே பகுதியிலும் , பூழ்விட்டிந்தாற் போல பொன்னிற ரோமங்கள் வளரத் தொடங்கியிருந்த காலம் ... அம் பூலிமாமாவிலிருந்து, அகிலன் , கல்கி, மு.வரதராசன் , நா.பார்த்தசாரதி, எஸ்.கண்ணசேலிங்கம் , டொமினிக் ஜீ வா, லட்சுமி, சட்டாமணி, என அவன் வாசிப்புக்கு வளரத் தொடங்கியிருந்த காலம் ...

"முத்திரகைகதை" முக்கியத்துவத்துடன் ஜயெகாந்தன் என்ற இளம் எழுத்தாளரை ஆனந்த விகடன் பிரபலப்படுத்திக் கொண்டிருந்த காலமும் அதுதான் ... அவன் அப்பாதான் ஜயெகாந்தனை அவனுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருந்தார் . விகடனில் அவன்

படித்த மூதல் ஜயெகாந்தன் கதை "தூர் கா". அந்தக் கதையை அவனை மிரட்டியிருந்தது. இதுவரை ஏற்படாத வாசிப்பு அனுபவம் அது. அந்தக் கதையை அவனுள் ஏற்படும் திய தாக் கதையையும், அதிர்வுகளையும் அன்று சாயந்தரம் ஆற்றங்கரையில் உட்கார்ந்து அவன் அப்பாவோடு பசேும் போது அவருடன் பகிரந்துகொள்ள வணேடும் என்று மூபிவூ பன்னியிருந்தான். அதுகாரணம், சாயந்தரம் அப்பாவோடு ஆற்றங்கரையைக் குப் போகும் போது தூர் கா வந்திருந்த விகடனையும் எடுத்துப் படியிருந்தான்.

அவன் கையில் விகடனைப் பார்த்ததும் அப்பா புரிந்து கொண்டார். அவனிடமிருந்து பத்திரிகையை வாங்கிய அவர், அதில் வந்திருந்த ஜயெகாந்தன் கதையை நிதானமாகப் படிக்கத் தொடங்கினார். அவருக்குச் சற்றுத் தள்ளி அமர்ந்திருந்த அவன் அப்பா படிக்கப் பிக்க அவர் முகத்தில் ஏற்படும் பலதரப்பட்ட பாவமாற்றங்களான உன்னிப்பாக அவதானித்தும், ரசித்தும் கொண்டிருந்தான். படித்து மூடித்ததும் அப்பா அவனைப் பார்த்து ஆங்கிலத்தில் சொன்னார்... " This guy is brilliant!".

அவன் கிராமத்திற்குச் சற்றுத் தொலைவில், கடலுடன் கலக்கும் அமிர்தகழி ஆற்றங்கரையின் கட்பில் அமர்ந்து, தொங்க விட்ட கால நீரில் நனயை, காலிலுள்ள புண்களையீன்கள் கொத்தக் கொத்த அப்பாவோடு இலக்கியம் பசேவது, சினிமா பசேவது, வாழ்க்கை பசேவது அவனுக்கு ரொம்பப் பிபிக்கும். அவன் அப்பா ஒரு தநேந்த ரசிகர். வாழ்க்கையின் ஓவ்வொரு க்ஷணத்தையும் உணர்ந்து, ரசித்து வாழ்ந்தவர். அவர் ஒரு கணிதப் பேராசிரியராக இருந்தும், தமிழிலும், சமஸ்கிருதத்திலும், அறிவியலிலும் மிக்க பாண்டித்தியம் உள்ளவர்.

அவனுடைய மிக நெருங்கிய நண்பன் என்றால், அது அவன் அப்பாதான். அப்பாவும் அவனும் பகிரந்துகொள்ளாத விஷயங்களே இல்லை. சூத்தானந்த அபிகளார் மூதல் சூய இன்பம் வரை. கம்பர் மூதல் காளிதாசன் வரை. அவன் பாலய சினகேதி அன்னலட்சுமி மூதல் அவ்வயார் வரை எல்லாவற்றையும் பற்றி அவன் அப்பா அவனோடு பசேவார். அப்படியொரு அப்பா அவனுக்கு வாய்த்தது பற்றி இப்பொழுதும் அவன் பெருமபைபடவதுண்டே. அவன் இன்றுள்ள இவனாக இருப்பதற்கு அவன் அப்பா ஒரு மிகப்பெரிய காரணி. அன்று படித்த ஜயெகாந்தன் கதையை மூன்வதைது அப்பா இலக்கிய ரசனையின் பலநுணுக கங்களான அவனுக்கு அன்று சொல்லிக் கொடுத்தார்.

அந்தக் கதையின் உள்ளடக்க அடர்த்தி.... அதில் சொல்லப்பட்டிருந்த மூற்போக்கான கருத்து... கதாப்பாத திரப்படபைபு... கதகைகளம், கதனைடுகிலும் விரவிக் கிடந்த காட்சி வபிவ அழகூ, அப்புறம் அந்தக் கதையைச் சொல்லும் பொழுது ஜயெகாந்தன்குக் கைகபடியிருந்த உள்ளடக்கத்திற்குப் பொருத்தமான உரூவ அமபைபு.... ஜயெகாந்தனின் சொறத்தரேவூ, அவர் வாக்கிய அமபைபின் தனித்தன்மை, நடையின் லாவகம், மொழி ஆளுமை.. இப்படி ஜயெகாந்தன் கதையை மூன்வதைது, இலக்கிய ரசனை பற்றி நிறயை விஷயங்களான அப்பா அன்று பசேயிருந்தார்.

அடுத்த வாரம் ஜயெகாந்தன் கதையை வர இருக்கிறதென்றால், அதை மூதல் வாரமே விகடனில் அறிவித்து விடுவார்கள்.

சென்னையில் பிரசுரமாகும் விகடன், ரயில் மபலம் ராமஸேவரம் போய், ராமஸேவரத்திலிருந்து கப்பலில் கடல் கடந்து தலமைன்னார் சென்று தலமைன்னாரிலிருந்து, இலங்கையின் தலநகரான கொழும்பிற்குப் போய், கொழும்பிலிருந்து மீண்டும் ரயிலில் அவனது ஊரான மட்டக களப்பிற்கு

அனுப்பப்பட்டது, மட்டக்களப்பிலிருந்து அவனது கிராமமான அமிர்தகழிக்கு பஸ்ஸில் வந்து சேர, பிரசுரமான ததேயிலிருந்து பத்துப் பன்னிரண்டு நாட்களாகும்...

ஜயகாந்தன் கதவை அவன் கிராமத்திற்கு வந்து சேரும் வரையில் காத்திருக்க அவனுக்குப் பொறுமையில்லை. அவன் வட்டாரத்திலுள்ள வேறு எவனும் பதிப்புதற்குமுன் ஜயகாந்தன் கதையை அவன் பதித்தாக வேண்டும் என்ற பிடிவாதம் அவனுக்கு.

கொழும்பிலிருந்து விகடன் சமூகம் வரும் ரயில் மட்டக்களப்பு ரயில் நிலையத்திற்குக் காலஜை ஐந்தரை மணிக் கு வந்து சேரும். ஐந்தரை மணிக் கு ரயில் நிலையத்தில் இருக்க வேண்டாமென்றால், அதிகாலநாலு மணிக் கு அவன் எழுந்திருக்க வேண்டும். நாலு மணிக் கு அலாரம் வைத்துவிட்டு, அது போதாதென்று அவன் அம்மாவிடமும் எழுப்பிவிட்டு என்று சொல்லிவிட்டுப் படுத்துக் கொள்வான். காலையில் ஜயகாந்தன் கதையை பதிக்கப் போகிறான் என்ற கஷ்டத்தில் அவனுக்கு இரவெல்லாம் திகைப்பு வராது. ரொம்ப நேரம் வரையில் அதைப் பற்றியோசித்தபடியே உழன்றுவிட்டு இரண்டு மணிக் கு மலே அசதி காரணம் கண்ணயர்ந்த சில நிமிடங்களாகும் அலாரம் அடிக் கு. கட்டவே அம்மாவும் எழுப்பி விடுவான். அவசரமாக எழுந்து குளித்து ரெடியாகிவிடுவான். ஐந்தரை மணிக் கு முன்பே ரயில் நிலையத்தில் இருப்பான். ஐந்தரை மணிக் கு ரயில் வரும். மட்டக்களப்பிற்கான பத்திரிகைக் கட்டுகள் இறக்கப்பட்ட பிறகு அத்திலிருந்து நான்கு விகடன் பிரதிகள் ரயில் நிலையக் கட்டகக் குக் கொடுக்கப்படும். அந்த நான்கு பிரதிகளில் ஒன்றை அவன் வாங்கிக் கொள்வான். வாங்கின கையோடு ஸ்டேஷன் பிளாசில் அமர்ந்து ஜயகாந்தன் மூத்திரை கதையைப் பதித்து முடிப்பான். அந்த ரயில் நிலைய சத்தங்களில் கிடையில், காலகை குளிர் காற்றில் ஜயகாந்தன் கதையைப் பதித்து தான் எத்தனை இனிய அனுபவம்! அவன் பதித்து முடிப்பதற்கும் ஸ்டேஷன் கட்டகக் காரர் ஆவிபறக் குமடீ டம்ளரை அவனருக்கே வைத்து "குடி" என்று சொல்வதற்கும் சரியாக இருக்கும். ஸ்டேஷன் கட்டகையின் அந்த நேரத்துடீ அமிர்தம். ரசித்துக் குடித்துவிட்டு சைக்கிள் எழுப்பான். வீட்டு போவதற்கான நேரத்தை வேண்டாமென்றே நீட்டிப்பான். பதித்த ஜயகாந்தன் கதையை வழிநடெடுகிலும் அவன் மனத்திரையில் வரிக் கு வரி காட்சிகளாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும்..

அதெல்லாம் ஒரு காலம்.... அந்த வயசும், அவன் வளர்ந்த சமூகம், அவன் அப்பாவின் ஊக்கமும், அவனது கிராமத்து நண்பர்களின் இலக்கிய ஆர்வமும், அயல் வீட்டு அன்னலட்சுமியின் காதலும், ஓ... எத்தனை இனிமை... விடலைப் பருவத்தின் வியப்பு மிகுந்த அந்தக் காலம் இனி திரும்பி வருமா...?

அதை இப்பொழுது நினைத்துப் பார்க்கையில், அதை இழந்துவிட்டோம் என்ற வருத்தம் அவனுக்கில்லை... மாறாக அப்படியொரு காலம் அவனுக்குச் சொந்தமாக இருந்ததே என்ற பெருமிதம் தான் அவனுக்கு.

அதுசரி, மீ சைக்கிள் காத்த அந்த விடலை - அந்த ஜயகாந்தன் பதைத்தியம் யார் என்று இன்னும் சொல்லவில்லையே... அவன் பெயர் மகநே திரா. அப்பா பெயர் பாலநாதன். அவரது நண்பர்கள் அப்பாவை பாலு பாலு என்று அழைப்பார்கள். அதனால் வேறும் மகநே திராவாக இருந்த அவன் பிறகாலத்தில் பாலுமகநே திரா என அழைக்கப்பட்டான்.. மன்னிக்கவும் அழைக்கப்பட்டாகிறான்! [Posted by balumahendra at 07:56] - 00000000 -

